

Νοέμβριος 2019

Τηλ: 210-96 52 336
pinteris@hotmail.com

Η Εφημεριδούλα

Τεύχος 267 Χρόνος 33ος

Εκδότης: Γιώργος Πιντέρης, Ph.D. Ψυχολόγος - Συγγραφέας

Ψευδαισθηση Συντροφικότητας

Ο Αργύρης είναι ένας εργασιομανής σαραντάρης. Τα τελευταία δέκα χρόνια ζει μόνος του. Έχει κάνει κατά καιρούς κάποιες σχέσεις, αλλά τις περισσότερες φορές, μόλις οι κοπέλες καταλάβουν ότι έχουν μπλέξει με εργασιομανή, παίρνουν δρόμο. Έτσι ο Αργύρης έχει όσο χρόνο θέλει για τη δουλειά του, γι αυτό και εξελίσσεται ραγδαία στην πολυεθνική που εργάζεται. Μάλιστα υπερτερεί των υπολοίπων, διότι είναι διαθέσιμος και τα Σαββατοκύριακα.

Όμως, οι άνθρωποι δεν έχουμε μόνον υλικές και πρακτικές ανάγκες. Έχουμε και *συναισθηματικές ανάγκες*. Στο βιβλίο μου «Δεν ξέρω τι θέλω» αναφέρω ότι οι ανάγκες αυτές είναι 23. Μια από αυτές τις 23 είναι και η ανάγκη συντροφικότητας. Δηλαδή, η ανάγκη να υπάρχει στη ζωή σου ένας άνθρωπος με τον οποίο αισθάνεσαι ασφάλεια και με τον οποίο έχετε συναισθηματική επαφή. Αν μείνουμε σ' αυτό τον ορισμό, μια τέτοια σχέση μπορείς να την έχεις και με τους γονείς σου, τ' αδελφία σου ή ακόμα και τους φίλους σου. Αυτό που κάνει έναν σύντροφο μοναδικό, είναι ότι μπορείς να κοιμηθείς αγκαλιά μαζί του. Δηλαδή μπαίνει και το ερωτικό στοιχείο. Γι' αυτό και συνήθως στους νορμάλ ανθρώπους, ο σύντροφος είναι ένας.

Έτσι, ο εργασιομανής Αργύρης επιστρέφει γύρω στις 9:30 στο σπίτι του έχοντας φάει ένα χάμπουργκερ ή κάτι ανάλογο κι αφού αλλάξει και βάλει τη φόρμα του, κάθεται στον καναπέ και χαζεύει τηλεόραση. Αυτή είναι η ώρα που τον πιάνει η μοναξιά. Βάζει ένα ουίσκι, κλείνει την τηλεόραση και ανοίγει το τάμπλετ του. Πού να απευθυνθεί για λίγη επικοινωνία με τον «έξω» κόσμο; Στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Πώς γίνεται αυτό;

Ας πάρουμε για παράδειγμα το Facebook: Στήνεις ένα προφίλ (που ένας Θεός ξέρει αν είναι αληθινό) βάζεις και κάποιες φωτογραφίες, γράφεις και κάτι εντυπωσιακό και αρχίζουν τα likes δηλαδή ...οι συμπάθειες. Έτσι, ένας που συμπαθεί ένα προφίλ, επικοινωνεί γραπτώς με τον κάτοχο αυτού του προφίλ και αρχίζει μια συχνότερη επικοινωνία. Κάτι τέτοιο έκανε κι ο Αργύρης. Έβαλε μερικές φωτογραφίες που παίρνει βραβεία από τη εταιρεία, έβαλε και τον τίτλο «Διευθυντής Παραγωγής της πολυεθνικής FATAOULAS BROS» είναι και εμφανίσιμος, αρχίσανε τα likes.

Η Σύλβια (τέως Αργυρώ) είναι το θηλυκό ανάλογο του Αργύρη. Στα 38 της είναι μια πετυχημένη διευθύντρια εισαγωγών μιας μεγάλης εταιρείας καλλυντικών και ζει ανάμεσα σε Αθήνα, Μιλάνο και Παρίσι. Έχει βάλει κι αυτή κάποιες φωτογραφίες από την εταιρεία, βγαλμένες πριν πέντε χρόνια, έχει βάλει και τον τίτλο της διευθύντριας πωλήσεων και αρχίσαν κι εδώ τα likes. Αυτό το βράδυ βρίσκεται από τις 10 στο δωμάτιο ενός ξενοδοχείου στο Μιλάνο

μετά από ένα εταιρικό γεύμα και το πρωί πρέπει να ξυπνήσει νωρίς για να πάρει το αεροπλάνο των 8:00 για Αθήνα. Έχει ξεβάψει το πρόσωπό της κι έχει καθίσει με τη φόρμα της στο κρεβάτι. Είναι η ώρα που την πιάνει κι αυτή η μοναξιά. Παίρνει ένα μπουκαλάκι βότκα από το ψυγείο του δωματίου και ανοίγει το τάμπλετ.

Βρίσκει ένα αίτημα φίλιας από τον Αργύρη. Κοιτάζει το προφίλ του, της κάνει καλή εντύπωση και κάνει το αίτημα αποδεκτό. Δεν περνάνε τρία λεπτά, έρχεται το πρώτο μήνυμα από τον Αργύρη: «Ευχαριστώ για την αποδοχή». Σκέφτεται λιγάκι και απαντά. «Πρώτη φορά αποδέχομαι άγνωστο». Ακολουθεί μια στιχομυθία που αποκαλύπτει πως και οι δύο έχουν χιούμορ. Κάποια στιγμή, μετά από αρκετή ανταλλαγή μηνυμάτων η Σύλβια τον καληνυχτίζει λέγοντάς του ότι αύριο θα είναι στην Αθήνα.

Την επόμενη μέρα ανυπομονούσαν και οι δυο να έρθει το βράδυ για να επικοινωνήσουν ξανά. Η Σύλβια μπήκε στο Facebook πρώτη. Ήδη υπήρχαν δύο μηνύματα από τον Αργύρη. Ένα πρωινό που ευχότανε «καλό ταξίδι» κι ένα απογευματινό που τη ρώταγε πώς είναι. Μέχρι να του απαντήσει είχε ήδη μπει κι ο Αργύρης στο Facebook κι έτσι άρχισε μια δεύτερη ανταλλαγή μηνυμάτων. Εκεί ανακάλυψαν ότι ο ένας ζούσε στη Νέα Σμύρνη και η άλλη στην Νέα Ερυθραία. Αποφάσισαν να συναντηθούνε με την πρώτη ευκαιρία.

Όσο κι αν φαίνεται υπερβολικό, αυτή η «πρώτη ευκαιρία» ήρθε τρεις μήνες μετά! Οι δύο αυτοί εργασιομανείς άνθρωποι για τρεις μήνες δεν κατάφεραν να συναντηθούν! Όμως σε όλο αυτό το διάστημα είχαν καθημερινή επικοινωνία. Αρχικά μόνο με γραπτά μηνύματα. Μετά με ζωντανές συζητήσεις από την οθόνη. Κατά τη διάρκεια της μέρας έστελναν και μηνύματα SMS ο ένας στο τηλέφωνο του άλλου. Αρχικά του είδους «καλή επιτυχία» και μετά από λίγες μέρες του είδους «σε σκέφτομαι» ή «ανυπομονώ να μιλήσουμε το βράδυ».

Για να εξηγήσουμε τι συμβαίνει εδώ, θα λάβουμε υπόψη μας ότι η *πιο σημαντική ανάγκη ενός ανθρώπου είναι η εκάστοτε ακάλυπτη*. Και στους δύο αυτούς ανθρώπους η ακάλυπτη συναισθηματική τους ανάγκη ήταν η συντροφικότητα. Όσο και να φαίνεται αστειό, ανάμεσά τους μέσα σε μία εβδομάδα δημιουργήθηκε μια αμοιβαία *ψευδαισθηση συντροφικότητας*. Ο ένας ένιωσε τον άλλον σαν «άνθρωπό του». Αυτό καλύπτει και μια ακόμα συναισθηματική ανάγκη: Να μοιραζόμαστε αυτά που είναι σημαντικά για μας με κάποιον. Έτσι, περίμεναν να έρθει το βράδυ ώστε να μοιραστούν ο ένας με τον άλλον τα σημαντικά της μέρας. Μ' άλλα λόγια, εκτός από ψευδαισθηση συντροφικότητας, ο ένας είχε γίνει για τον άλλον κι ένα *σημείο αναφοράς*. Είχε κάπου να πει τα νέα του. Από κει που γύριζαν και οι δύο στο σπίτι κι

ένιωθαν μοναξιά, τώρα υπήρχε κάποιος που ενδιαφερόταν για εκείνους. Γι αυτό και οι μεταξύ τους συζητήσεις δεν είχαν τόσο ερωτικό, όσο ανθρώπινο περιεχόμενο, αν εξαιρέσεις κάτι «φιλάκια» και «μου έλλειψες» που ανταλλάσσαν μεταξύ τους (για να διατηρείται ο δήθεν ερωτικός χαρακτήρας της σχέσης).

Επειδή ο αναγνώστης θα έχει την περιέργεια να μάθει τι έγινε με αυτούς τους δυο: Έγινε αυτό που γίνεται συνήθως σ' αυτές τις περιπτώσεις: Κάποιο Σαββατόβραδο μετά από τρεις μήνες κατάφεραν να συναντηθούν στο διαμέρισμα της Σύλβιας. Έγινε και η αναμενόμενη σεξουαλική επαφή κι από κει και πέρα το πράγμα ξέφτισε. Αυτό ήταν φυσικό να συμβεί διότι

Talking to my girlfriend...

How it looks: How it feels:

με ένα τέτοιο είδους επικοινωνίας έπεσαν και οι δύο σε παγίδες: Η πρώτη είναι ότι ο καθένας διαλέγει τα στοιχεία του χαρακτήρα του που θα προβάλλει. Η δεύτερη είναι ότι αυτό που είχε «ερωτευτεί» ο καθένας τους δεν ήταν ο πραγματικός άνθρωπος όπως εκδηλώνεται στην καθημερινότητά του, αφού δεν τον ζούσε, αλλά εκείνος που έχει δημιουργήσει στη φαντασία του για τον άλλον. Δηλαδή και οι δύο είχαν «ερωτευτεί» τις προσδοκίες τους.

ΨΥΧΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Βρε τον φουκαρά τον Περικλή. Πως την πάτησε έτσι; Αλλιώς την είχε φανταστεί τη γυναίκα που παντρεύτηκε. Αλλιώς τα είχαν σχεδιάσει και οι γονείς για το μοναχογιό τους. Διότι, η ζωή του Περικλή ήταν προσχεδιασμένη πριν καν γεννηθεί, με τα «όνειρα» που έκαναν οι γονείς του. Έτσι, μέχρι τα 29 η ζωή του κυλούσε όπως ένα ηλεκτρικό τραινάκι πάνω στις ράγες, σαν αυτά που βάζουμε τα Χριστούγεννα γύρω από το δέντρο. (Για τη συνέχεια πατήστε εδώ):

<https://www.psychografimata.com>

www.pinteris.gr

Επισκευθείτε το

Έχει πολλά

Εθνικά ή Ατομικά Συμφέροντα;

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι περισσότεροι από τους τελευταίους προέδρους των Η.Π.Α (με εξαίρεση τον Κάρτερ και τον Ομπάμα) ήταν και ολίγον ...businessmen. Για παράδειγμα, ο George Bush ο πρώτος, που μετά τα γεγονότα της 11ης Νοεμβρίου ξεκίνησε την αντιτρομοκρατική εκστρατεία, πριν γίνει κυβερνήτης του Texas και μετά πρόεδρος των ΗΠΑ, ήταν άνθρωπος των πετρελαίων και μέχρι τα 40 του είχε ήδη γίνει εκατομμυριούχος. Μετά, κηρύσσοντας τον πόλεμο κατά της τρομοκρατίας άρπαξε τα πετρέλαια του Ιράκ,

Όπως είναι φυσικό, κάθε πολιτικός εκτός από το εθνικό και το κομματικό, φροντίζει και το συμφέρον του εαυτού του και της οικογένειάς του. Δεν υπάρχει τίποτα μεμπτό σ' αυτό. Εκείνο που είναι όμως σημαντικό είναι οι προτεραιότητες που βάζει. Άλλο η σειρά να είναι πρώτα το εθνικό και μετά προσωπικό συμφέρον και άλλο να είναι το αντίστροφο.

Τα τελευταία χρόνια οι πιο σημαντικοί ηγέτες σε παγκόσμια κλίμακα είναι (με σειρά αρχαιότητας) ο Πούτιν και ο Τραμπ. Ο Πούτιν στην ουσία είναι ένας νομιμοφανής δικτάτορας. Στο βαθμό που θεωρεί τη Ρωσία «δική του», δεν έχει σημασία αν βάζει το προσωπικό πάνω από το εθνικό συμφέρον μια και τα δύο ταυτίζονται.

Ο Τραμπ πολύ θα ήθελε να ήταν δικτάτορας αλλά με τις δικλίδες ασφαλείας που διαθέτει το Αμερικάνικο πολιτικό σύστημα, δεν τον παίρνει. Όμως ο Τραμπ είναι ειδική περίπτωση. Είναι ο πρώτος που έγινε πρόεδρος των ΗΠΑ χωρίς καμία προηγούμενη στρατιωτική ή πολιτική καριέρα. Είναι καθαρόαιμος μπιζνεσμαν και μόνο μπιζνεσμαν. Είναι λίγο δύσκολο να φανταστούμε ότι ένας τέτοιος άνθρωπος θα βάλει τα εθνικά συμφέροντα πάνω από τα ατομικά. Όμως, χωρίς ένα «παραμύθι» ο λευκός Αμερικάνος ρατσιστής redneck δεν σε ψηφίζει. Για να καταλάβουμε τι είναι οι rednecks. Redneck θα πει «κοκκινολαίμης», διότι οδηγούν φορτηγία και ο ήλιος τους καίει το σβέρκο. Είναι άνθρωποι με την ...καλλιέργεια του Trump που ανήκουν σ' αυτό που οι Αμερικάνοι αποκαλούν «χαμηλή μεσαία τάξη». Η φόρμουλα για μια πετυχημένη προεκλογική εκστρατεία που να πιάνει αυτό τον πληθυσμό είναι: Λαϊκισμός (δηλαδή υπέρ - απλοποίηση των προβλημάτων) και η δημιουργία «εχθρών». Στη συγκεκριμένη περίπτωση «εχθροί» είναι οι «τρομοκράτες» και οι «εισβολείς μετανάστες» από το Μεξικό και τη Νότια Αμερική.

Παράλληλα, ενεργοποίησε άλλο ένα επιχειρήμα: Να επιστρέψουν οι Αμερικάνοι στρατιώτες στην πατρίδα τους και να μην αναλώνονται στη Μέση Ανατολή και οπουδήποτε αλλού βρίσκονται.

Στο σημείο αυτό ας δούμε τι γράφει για τον Τραμπ η Wikipedia: «Ο Τραμπ ξεκίνησε τις επαγγελματικές του δραστηριότητες στη Ρωσία από το 1987 κι έχει ταξιδέψει πολλές φορές εκεί σε αναζήτηση επιχειρηματικών ευκαιριών για επενδύσεις. Το 2008 ο γιος του Τραμπ Τζούνιορ είπε πως η Ρωσία ήταν μια σημαντική πηγή χρημάτων για τις επιχειρήσεις του Τραμπ».

Αντιλαμβάνεται κανείς σχετικά εύκολα ότι ο Πούτιν είναι ένας σημαντικός παράγοντας για τον Τραμπ. Δεν θα έλεγα ότι ο Τραμπ ήταν εξίσου σημαντικός για τον Πούτιν όσο ήταν

απλός επιχειρηματίας, Όμως, από τότε που έγινε πρόεδρος των ΗΠΑ έγινε πολύ σημαντικός. (Αν έβαλε ο Πούτιν το χέρι του γι' αυτή την εκλογή θα το γνωρίζει ο ιστορικός του μέλλοντος).

Πρόσφατα ο Τραμπ αποφάσισε ν' αποσύρει τα στρατεύματά του από την περιοχή των Κούρδων - παρά την κατακραυγή ακόμα και των Ρεπουμπλικάνων, ταμπουρωμένους πίσω από την προεκλογική του αναγγελία περί απόσυρσης των Αμερικανικών στρατευμάτων από ξένες χώρες. Μέσα σε λίγα εικοσιτετράωρα, εκεί που ανέμιζε η Ασπερόεσσα είναι η Ρώσικη σημαία! Ακόμα και οι πιο καλόπιστοι δημοσιογράφοι χαρακτηρίζουν την απόφαση αυτή του Τραμπ σαν ένα «δώρο» προς τον Πούτιν. Κι

επειδή στη μέχρι τώρα θητεία του ο Τραμπ όχι μόνον δεν κάνει δώρα, αλλά έχει ανακατέψει όλο τον κόσμο με τους οικονομικούς πολέμους που άνοιξε προς την Ε.Ε, και την Κίνα, αναρωτιέμαι ποιο ήταν το αντάλλαγμα. Όσο και να επιμένει αυτός ο «μπίζνεσμαν - πρόεδρος» ότι οι αποφάσεις του έχουν σαν γνώμονα το καλό της Αμερικής, δεν είναι δυνατόν για την απόσυρση των Αμερικανικών στρατευμάτων από την Συρία να μην υπάρχουν ανταλλάγματα. Και τ' ανταλλάγματα αυτά, δεν έχουν να κάνουν με το συμφέρον των ΗΠΑ, αλλά με τα προσωπικά οφέλη που ο ίδιος θα έχει από τις επιχειρηματικές του δραστηριότητες στη Ρωσία.

Όμως, ανάλογα συμφέροντα έχει ο Τραμπ και στη Κωνσταντινούπολη. Σε μια ραδιοφωνική συνέντευξη που είχε δώσει στον Βαηνοπ ο ίδιος είχε δηλώσει: «Έχω μια μικρή σύγκρουση συμφερόντων διότι, έχω ένα μεγάλο κτήριο στην Κωνσταντινούπολη. Είναι μια τρομερά πετυχημένη δουλειά. Ονομάζεται «οι πύργοι του Τραμπ - δύο πύργοι αντί για έναν, όχι ο συνηθισμένος ένας ουρανοξύστης, είναι δύο». Έτσι εξηγείται και η ανοχή του απέναντι στο Ερτογάν με τους S-400 που προμηθεύτηκε από τους Ρώσους η προκλητικότητά του και άλλα πολλά.

Ωραία. Φαίνεται ξεκάθαρα ότι ο Τραμπ βάζει το προσωπικό του κέρδος πάνω από το εθνικό. Ο Πούτιν και ο Ερτογάν τι βάζουν πιο πάνω; Αυτοί είναι και οι δύο δικτάτορες. Σαν κάθε άλλος δικτάτορας πιστεύουν στο L' Etat c' est moi που θα πει «το κράτος είμαι εγώ». Σε μια τέτοια περίπτωση έχει σημασία αν το άτομο βάζει πιο πάνω το προσωπικό ή το εθνικό συμφέρον;

COOLMATTERTECHS

Υποστήριξη Υπολογιστών

210 422 5065

210 422 6665

6931 251 421

To Site

www.pinteris.gr

σχεδιάστηκε και υποστηρίζεται από

ProgressNet®

- Κατασκευή ιστοσελίδων & e-shop
- Ανάπτυξη Web - Mobile εφαρμογών
- Ανάπτυξη πληροφοριακών συστημάτων

www.progressnet.gr 211 18 28 724

Η Εφημεριδούλα αλλάζει μορφή.

Η Εφημεριδούλα κυκλοφόρησε για πρώτη φορά το Σεπτέμβριο του 1986. Για όσα χρόνια δεν υπήρχε το ιντερνέτ τη στέλναμε ταχυδρομικά σε 450 άτομα περίπου. Τα τελευταία 15 χρόνια περίπου τη στέλνουμε με e mail σε περίπου 1500 άτομα αλλά παράλληλα υπάρχει και στην ιστοσελίδα pinteris.gr την οποία επισκέπτονται και άλλα 3500 άτομα από το Facebook. Όμως, από κεκτημένη ταχύτητα εξακολουθεί να έχει τον περιορισμό χώρου που είχε από τότε που κυκλοφορούσε σε έντυπη μορφή. Το αποτέλεσμα είναι πολλά άρθρα μου που δεν χωράνε στην Εφημεριδούλα να τα καταχωρώ στην ιστοσελίδα στο τμήμα «Μικρά Κείμενα» και να περνάν σχεδόν απαρατήρητα. Τον τελευταίο χρόνο κάποια από αυτά τα άρθρα αντί να τα βάλω στο site, δημοσιεύονται στο ηλεκτρονικό περιοδικό Ψυχογραφήματα. Όμως, από το νέο έτος η Εφημεριδούλα θα πάρει άλλη μορφή. Θα γίνει μια πραγματικά ηλεκτρονική εφημερίδα η οποία δεν θα κυκλοφορεί μία ή δύο φορές το μήνα ούτε θα έχει τους περιορισμούς του χώρου που είχε η έντυπη μορφή της. Έτσι, όσοι τη λαμβάνουν με mail θα λαμβάνουν ένα link που θα τους παραπέμπει απευθείας στο τελευταίο τεύχος. Αυτό δεν σημαίνει πως προτίθεμαι να διακόψω τη συνεργασία μου με τα Ψυχογραφήματα, απλά δεν θα τους φορτώνω με άρθρα μου τόσο συχνά.

Συνεδρίες μέσω Skype
(εκτός Αττικής)
Πληροφορίες
pinteris@hotmail.com
ή 210 - 96 52 336

Στο www.pinteris.gr

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

(Δείτε το trailer)